

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010225
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010225.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému V. N., nar. XX.X.XXXX v Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 3.3.2014, sp. zn. 1T/66/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.3.2015 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 3.3.2014, sp. zn. 1T/66/2013 boli obžalovaní O. Z. a W. N. uznaní vinnými pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 05. decembra 2009 okolo 02.30 hodiny obžalovaní O. Z., W. N., V. N. prišli do Pohostinstva ESO v L., okres B., kde obžalovaný O. Z. vyvolal nedorozumenie s poškodeným V. B. a udrel ho päťou do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a v ďalšom konaní chcel obžalovanému O. Z. zabrániť poškodený W. O., ktorého obžalovaný O. Z. udrel päťou do tváre a následne obžalovaní O. Z., W. N. a V. N. udierali poškodeného W. O. päťami, drevenou stoličkou a kovovým vešiakom do oblasti hlavy a hrudníka, v dôsledku čoho poškodený W. O. utrpel zranenie - tržno-zmliaždenú ranu nad ľavým obočím, pomliaždenie ľavého ramena, zlomeninu 4. záprstnej kosti pravej ruky, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 4 - 5 týždňov a poškodený V. B. utrpel zranenie - pomliaždenie hlavy s bolestivosťou, pomliaždenie a zlomeninu nosových kostí bez posunu, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 14 dní.

U obžalovaného O. Z. okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 209/2012 zo dňa 15.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.05.2013, kde mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky a u obžalovaného W. N. okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 253/2011 zo dňa 16.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.02.2012, kde mu bol uložený trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku obžalovaných O. Z. a W. N. zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej strane Sociálna poisťovňa Bratislava, ulica 29. augusta č. 8 a 10 škodu vo výške 789,41 eur.

Obžalovaný V. N. bol vyššie citovaným rozsudkom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 1Pv 593/2011, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a),

ods.2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 05. decembra 2009 okolo 02.30 hodiny obvinení O. Z., W. N., V. N. prišli do Pohostinstva ESO v L., okres B., kde obvinený O. Z. vyvolal nedorozumenie s poškodeným V. B. a udrel ho päšťou do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a v ďalšom konaní chcel obvinenému O. Z. zabrániť poškodený W. O., ktorého obvinený O. Z. udrel päšťou do tváre a následne všetci traja obvinení udierali poškodeného W. O. päšťami, drevenou stoličkou a kovovým vešiakom do oblasti hlavy a hrudníka, v dôsledku čoho poškodený W. O. utrpel zranenie - tržno-zmliaždenú ranu nad ľavým obočím, pomliaždenie ľavého ramena, zlomeninu 4. záprstnej kosti pravej ruky, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 4 - 5 týždňov a poškodený V. B. utrpel zranenie - pomliaždenie hlavy s bolestivosťou, pomliaždenie a zlomeninu nosových kostí bez posunu, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 14 dní.

Citovaný rozsudok vo vzťahu k obžalovanému V. N. nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátorky okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že súd prvého stupňa nesprávne oslobodil obžalovaného V. N. síce popieral svoju prítomnosť na mieste činu, avšak skutočnosť, že bol prítomný na mieste činu s ďalšími dvoma obžalovanými potvrdzuje výpoveďou poškodený V. B. a svedkyňa I. Q.. Poškodený B. uviedol, že bitky sa zúčastnili Z. a obvinení N., pamätá si ich tváre, mená v tom čase nevedel. Rovnako svedkyňa Q. na hlavnom pojednávaní označila za páchatelov bratov N., spoznala ich pred pojednávacou miestnosťou a napriek tomu, že v čase skutku požívala alkoholické nápoje a od skutku ubehli takmer dva roky kým sa zúčastnila rekognície a pri nej tiež označila bratov N.. S poukazom na tieto dva dôkazy, ktoré nevzbudzujú pochybnosti, sú vierohodné a usvedčujú V. N. z prítomnosti na mieste činu a z účasti na bitke a napadnutí poškodeného W. O. navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok ohľadne obžalovaného V. N. a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju opäť prejednal a rozhodol.

Verejné zasadnutie o odvolaní vykonal odvolací súd za splnenia podmienok uvedených v § 293 ods.7 Tr.por. v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento výslovne požiadal o konanie v jeho neprítomnosti.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní uviedla, že sa v plnej miere pridržiava dôvodov písomného odvolania okresného prokurátora a s poukazom na tam uvedené dôvody navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému V. N. a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný, pričom súd prvého stupňa správne vyhodnotil dôkazy, na ktoré poukazuje prokurátorka, pričom výpovede svedkov B. a Q. je potrebné hodnotiť v súlade a kontexte s ostatnými dôkazmi. V tej súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne E. O., ktorá ako jediná nepoživala alkoholické nápoje a uviedla, že obžalovaný V. N. sa na mieste činu nenachádzal, čo taktiež vyplýva z výpovedí svedka V.. V súvislosti s rekogníciou uviedol, že táto podľa jeho názoru nebola vykonaná v súlade so zákonom, nakoľko poškodeným boli ukazované fotografie obžalovaných ešte pred jej vykonaním. Preto navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na podklade podaného odvolania zistil, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné. Z obsahu odvolania je zrejmé, že vytýka súdu prvého stupňa nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, poukazujúc na výpovede svedkov V. B. a I. Q., preukazujúcich, že obžalovaný sa na mieste činu nachádzal a spáchal skutok spoločne s dvoma ďalšími obžalovanými. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil, pričom v zásade nemožno vytýkať súdu prvého stupňa nezákonnosť napadnutého rozsudku len preto, že odvolateľ dospel na základe vlastného hodnotenia dôkazov vo významnej časti k iným skutkovým a právnym záverom, než súd prvého stupňa, ktorý vykonal všetky navrhnuté, dostupné a potrebné dôkazy a vyhodnotil ich jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V danom prípade súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku podrobne konštatoval jednotlivé výpovede, znalecké posudky a listinné

dôkazy a na základe ich vyhodnotenia tak jednotlivo, ako aj v súhrne dospel k správne záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný V. N. skutok spáchal, resp. že sa vôbec nachádzal na mieste činu a svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr.por.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka V. B. už súd prvého stupňa skonštatoval, že tento svedok vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetného dňa bol v pohostinstve v obci Ráztočno s poškodeným W. O., so svedkyňou I. Q. a svedkom W. F., pričom po príchode do pohostinstva páchatelia, ktorí ich napadli, už v pohostinstve boli. Keď išiel na WC, tak ho napadol obžalovaný O. Z.. Čo sa dialo potom, uviesť nevedel, lebo toho viac vypil. O tom, že ho mal napadnúť obžalovaný O. Z. sa dozvedel od svedka W. F. na druhý deň, keď mu volal. Na hlavnom pojednávaní obžalovaného O. Z., aj ostatných obžalovaných už opoznal a popísal, čo sa v predmetný deň stalo. Nevedel vysvetliť rozpor, prečo po mesiaci od incidentu pri rekognícii opoznal obžalovaného W. N. a obžalovaného V. N. a naopak neopoznal obžalovaného O. Z., ktorý ho fyzicky napadol. Uviedol, že obžalovaný W. N. a obžalovaný V. N. sa mu trochu pozdávali.

Svedok W. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v pohostinstve s poškodenými W. O., V. B. a svedkyňou I. Q., pričom konflikt začal v pohostinstve pri WC, kde poškodený V. B. dostal. Pribehli tam on a poškodený W. O., ktorý taktiež dostal a potom sa strhla bitka, kde poškodeného W. O. bili vešiakom a stoličkou, kto konkrétne uviesť nevedel, bolo pri ňom asi osem osôb. Svedok uviedol, že bol pod vplyvom alkoholu. Svedok uviedol, že pred rekogníciou policajti mu ukazovali fotografie, avšak nevedel identifikovať osoby, ktoré sa mali incidentu dopustiť.

Svedkyňa I. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného O. Z. poznala už predtým z videnia, pričom tento bol v pohostinstve spolu s obžalovaným W. N. a obžalovaným V. N.. Ku konfliktu došlo medzi obžalovaným O. Z. a poškodeným V. B. pri WC, kedy obžalovaný O. Z. udril poškodeného pästou do tváre a poškodený V. B. spadol na zem. Následne keď k obžalovanému O. Z. prišiel poškodený W. O., tak aj tohto obžalovaný O. Z. udril a poškodený W. O. taktiež spadol na zem. Potom tam prišiel svedok W. F. a strhla sa tam bitka, pričom videla, ako všetci traja obžalovaní bili poškodeného W. O. stoličkou a vešiakom, avšak nevedela uviesť, ktorý z obžalovaných bili poškodeného W. O. stoličkou, resp. vešiakom. Svedkyňa uviedla, že opoznávanie osôb, ktoré sa mali skutku dopustiť bolo na polícii robené po dvoch rokoch, pričom policajtovi povedala, že opoznáva len obžalovaného O. Z., ostatní dvaja obžalovaní sa jej len zdajú, že sú to oni. Na záver uviedla, že pred opoznávaním policajti jej ukázali fotografie obžalovaného W. N. a obžalovaného V. N., bolo to hneď po incidente.

Svedkyňa E. O. v predmetný deň robila v pohostinstve ako čašníčka a keď došlo ku konfliktu, tak tam boli prítomní aj poškodení V. B., W. O., svedkovia W. F. a I. Q.. Obžalovaný V. N. v predmetný deň v pohostinstve nebol. Taktiež svedok W. V. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že v pohostinstve boli obžalovaní O. Z. a W. N., avšak obžalovaný V. N. tam nebol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súvisiace s hodnotením výpovedí svedkov V. B. a I. Q., na ktoré poukázala prokurátorka, odvolací súd uvádza (tak ako aj správne skonštatoval okresný súd), že tieto sú rozporuplné a sčasti odporujúce iným vykonaným dôkazom a to výpovediam svedkov E. O. a W. V., ktoré naopak potvrdzujú obranu obžalovaného. Poškodený W. O. a svedok W. F. neopoznali žiadneho z útočníkov. V tej súvislosti správne poukázal na to, že poškodený V. B. ako vyplýva z jeho výpovede z prípravného konania, o tom, čo sa stalo v pohostinstve sa dozvedel až po tom, čo telefonoval svedkovi W. F., pretože si nič nepamätal. Potom správne súd prvého stupňa vyslovil názor, že pri rekognícii nemohol opoznať útočníkov, keď týchto neopoznal poškodený W. O. a svedok W. F.. Taktiež svedkyňa I. Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že predtým, ako bola vykonaná rekognícia, príslušníci polície jej predtým ukázali fotografie páchatelov, pričom aj pri rekognícii podľa jej vyjadrenia mala povedať, že si nie je istá, či páchatelmi boli aj bratia N.. Samotný obžalovaný V. N. tak v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti, v predmetnom pohostinstve nebol.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd nutné poukázať z hľadiska dôvodov podaného odvolania, pričom s ďalším podrobným odôvodnením v plnej miere odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý v celom rozsahu považuje za zákonný a odôvodnený. Pre uznanie viny musí mať súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané,

že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa skutočne stal a že tento spáchal obžalovaný. Súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich, z ktorých možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť iný. V danom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu takýto záver urobiť nemožno, nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný V. N. sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Preto v zmysle zásady in dubio pro reo, okresný súd správne obžalovaného v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.